

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Przesławski

w sprawie z wniosku M. W.

z udziałem R. W.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Rzeszowie

o nakazanie powrotu osoby podlegającej władzy rodzicielskiej

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 27 listopada 2024 r.,

w przedmiocie wniosku pełnomocnika uczestniczki o wyłączenie sędziego Sądu Okręgowego N. Z. od orzekania w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w Rzeszowie o sygn. I Ns 290/24,

**stwierdza swoją niewłaściwość i wniosek zgodnie z właściwością
przekazuje do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Rzeszowie.**

UZASADNIENIE

Wnioskiem z 21 października 2024 r. pełnomocnik uczestniczki wniósł o wyłączenie sędziego Sądu Okręgowego N. Z. od orzekania w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w Rzeszowie o sygn. I Ns 290/24. Wnioskodawca wniósł o „wnoszę o stwierdzenie, że wymieniony sędzia nie spełnia w tej sprawie - I Ns 290/24 wymogów niezawisłości i bezstronności sędziowskiej i o wyłączenie go od rozpoznawania tej sprawy”.

Postanowieniem z 29 października 2024 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 26 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (dalej: „ustawa o SN”) do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego należy rozpoznawanie wniosków lub oświadczeń dotyczących wyłączenia sędziego albo o oznaczenie sądu, przed którym ma się toczyć postępowanie, obejmujących zarzut braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego. Sąd rozpoznający sprawę przekazuje niezwłocznie wniosek Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych celem nadania mu dalszego biegu na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Przekazanie wniosku Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych nie wstrzymuje biegu toczącego się postępowania.

Przepis art. 26 § 2 ustawy o SN jednoznacznie wskazuje, że Sąd Najwyższy jest właściwy wyłącznie do rozpoznania wniosku opartego o zarzut braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego.

Lektura wniosku o wyłączenie sędziego Sądu Okręgowego N. Z. od orzekania w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w Rzeszowie o sygn. I Ns 290/24, w tym biorąc w szczególności pod uwagę jego uzasadnienie i powołane przez wnioskodawcę podstawy prawne, nakazuje przyjąć, że jest to wniosek złożony w trybie art. 42 § 3 i następne ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (tekst jedn. Dz.U. 2024, poz. 334 ze zm., dalej także: „PrUSP”).

Ustawodawca w art. 42a § 14 pkt 1 PrUSP w sprawach nieuregulowanych w ustawie z 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych dotyczących wniosków składanych w trybie art. 42a § 3 i nast. odsyła do odpowiedniego stosowania przepisów Kodeksu postępowania cywilnego.

Z uwagi na fakt, że przepisy PrUSP nie określają właściwości sądu do rozpoznania wniosku, o którym stanowi art. 42a § 3 i nast. PrUSP

konieczne jest odniesienie się do przepisów k.p.c. dotyczących rozpoznania wniosku o wyłączenie sędziego. Zgodnie z art. 52 § 1 k.p.c. o wyłączeniu sędziego rozstrzyga sąd, w którym sprawa się toczy, a gdyby sąd ten nie mógł wydać postanowienia z powodu braku dostatecznej liczby sędziów – sąd nad nim przełożony.

W myśl art. 200 § 1¹ k.p.c. swoją właściwość sąd bierze pod rozwagę z urzędu w każdym stanie sprawy. Z uwagi na fakt, że w niniejszej sprawie wniosek o wyłączenie dotyczy sędziego Sądu Okręgowego w Rzeszowie Sąd Najwyższy nie jest organem właściwym do rozpoznania wniosku pełnomocnika z 21 października 2024 r. Stąd konieczne było stwierdzenie swojej niewłaściwości przez Sąd Najwyższy i przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Rzeszowie, jako sądowi właściwemu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

ł.n

[a.ł]